

Boczny Tor 215

JEDNODNIÓWKA PRZEDURAZOWA
23 MARCA 2017

Wyjętki

Gdy nic nie jest, czym się zdało,
pozostaje ćwiczyć ciało.

Gdy nic nie ma, jak być może,
czekaj aż urośnie zboże.

Gdy niewiary nie dość aby
w księcia wskoczyć ubiór z żaby,
to miast pełzać płazio w czary,
nura żwawo daj w szuwary.

Kiedy wiosna zakpi z zimy,
pisz głupawe anonimy
i zrymować próbuj się
z tym co jest, a nie – że nie.

Pozimie

Po ostatnim dniu zimy
pierwszy wiosny jest dniem.
Ktoś to liczy, ktoś to wie.

Nie czujesz różnicy?
Czujesz wątpliwości?
Nie ma rady na zajady.
Zrób grymas radości.

Życie się do życia budzi
z byle dołka, z byle rowu,
słońce aż przeciera oczy:
multum ludzi i zaskoczeń

znowu!

Zielenina

Rosnę, rosnę i rosnę
jak szczypior na wiosnę,
bom nie z bóli, lecz z cebuli.
I nie z roli. Łzy są sztuczne.
A co trzeba – to posolić!

Wiosną rosną też odrosty,
robię z siebie w lustrze miny:
czy z powodu wzwodu wiosny
żreć mam steki z wołowiny?

Zapachniało zieleniną,
wkrótce świeża nać pietruszki...
Chlebem samym żyć to krucho.
Z bułek lecą okruszki.

Urazy

Raz uraz, innym razem
urazona ambicja,
ile to razy nie od razu
było wiadomo, że zaraz
wszystko szlag trafi
i dalej będzie.

Takie urazy się nie liczą.
Liczą się tylko razy
zadane z miłości.

Lekcje nieodrobione
odrobić. I nie bić
się z myślami.
Tylko teraz.

Przysłowie na marzec:

Z pustego marca i Salomon nie należy.

Ale Sándor – i owszem:

Teatr. Oto co zapisałem w moim notesiku podczas przerwy, paląc papierosa:
[...] – Sceniczna postać nigdy nie myśli. Nie ma na to czasu. Jedynie mówi lub działa. Niekiedy informuje albo udaje, że myśli. Wtedy wydajemy z siebie okrzyk: cóż to za wielki aktor!

Po czym wróciłem na widownię, bo rozległ się dzwonek.

/ Sándor Márai, *Cztery pory roku* [marzec], przełożył Feliks Netz, W-wa 2015 [oryg. wyd. 1938], s. 51–52.

Pocieszenie

Po latach udręki
przyszedł czas
na katusze.

[Słowa z „sz” – lubię to!]

Na spad

Śpieszymy się, śpieszymy.
Żeby zdążyć. Na czas?
Przed czasem? Pytania
błędnie... Więc im
nie odpowiadamy.
Już nas nie ma,
spadamy.

Co nieco z **Książki o wszystkim**

- » Szukajcie, szukajcie... a i tak ch... znajdziecie. JP, 7.09.2016
- » Świat nie należy do subtelnych. DS, 9.09.2016
- » Jak rozpoznać, czy Rosół to gołąb, czy gołębica? Sposób Lecha:
– Trzeba nakarmić i zobaczyć: czy zjadł, czy zjadła. DS/LD, 22.09.2016
- » Bób. Horror. Pańszczyzna. PN, 11.10.2016
- » Niedaleko pada gruszka od staruszka. DS, 4.01.2017
- » One zawsze przychodzą po coś. JP, 6.01.2017
- » Nie sztuka coś zjeść, jak jest. LD, 6.01.2017

tego się nie da
powstrzymać

W pierwszy dzień astronomicznej wiosny, na wietrzną pamiątkę
niepamiętnej zimy – fotka z cyklu: Nieuchwytnie, nieostre, bez tła.
Pa! dast

